

ISTOCK.COM/LAURIPATTERSON

Duitslands geheime afspraak met Rusland – ontmaskerd

Duitsland kiest de kant van Rusland tegen Oekraïne en onthult aldus zijn geheime pact - en zijn gevaarlijke bedoelingen.

- Gerald Flurry
- [18-07-2022](#)

Ik geloof al vele jaren dat Duitsland en Rusland in het geheim een hedendaags Hitler-Stalin-pact hebben gesloten. De reactie van Duitsland op de aanval van Rusland op Oekraïne heeft het bestaan van deze overeenkomst blootgelegd. Het laat ook zien hoe ver de Duitsers bereid zijn te gaan om deze deal in stand te houden.

Waarom is het de Duitsers zoveel waard om de kant van de Russen te blijven kiezen tegen Oekraïne en het grootste deel van het Westen?

Hier is wat ik schreef in de *Trompet* van September 2008: "Ik geloof dat de Duitse leiders al een overeenkomst met Rusland hebben gesloten, een modern Hitler-Stalin pact waarbij Duitsland en Rusland landen en bezittingen onder elkaar verdelen. Deze overeenkomst zou elk van hen in staat stellen hun pijlen op andere doelen te richten. Zo'n overeenkomst tussen Duitsland en Rusland is een voorbode van oorlog."

De openlijke invasie van Rusland en de militaire aanvallen op dichtbevolkte gebieden in Oekraïne zijn afschuwelijk geweest. De wereld heeft massagraven gezien en bewijzen van martelingen en oorlogsmisdaden door Russische troepen in verwoeste steden als Boetsja. Ongeveer 8 miljoen mensen zijn hun huizen ontvlucht.

De Verenigde Staten, het Verenigd Koninkrijk en een groot deel van Oost-Europa hebben in allerlei wapens naar Oekraïne gestuurd. Maar Duitsland heeft, ondanks enige sympathieke retoriek jegens de Oekraïners, de weg versperd. Wanneer het Westen probeert sancties op te leggen aan de Russische president Vladimir Poetin en degenen die dicht bij hem staan, verzwakt Duitsland die sancties.

De hele wereld kan nu duidelijk zien dat Duitsland de kant van Poetin kiest. Jammer genoeg begrijpen weinigen waarom.

Meer macht voor Poetin

Terwijl Vladimir Poetin zich opmaakte voor een grootscheepse invasie van Oekraïne, dwarsboemde Duitsland alle pogingen om hem daarvan te weerhouden. Toen Oekraïne om wapens vroeg, stuurde Duitsland in plaats daarvan een paar duizend helmen. Toen andere landen wapens wilden sturen om Poetin te dwingen zich terug te trekken, gebruikte Duitsland "NAVO wapenverkoop-restricties" om hen daarin te stoppen. Toen Groot-Brittannië een manier vond om zijn eigen wapens naar Oekraïne te sturen, vloog het om het Duitse luchtruim heen in plaats van Duitsland officieel te vragen om zelfs maar op deze kleine manier te helpen.

Als Duitsland er niet was geweest, was Poetin waarschijnlijk niet eens binnengevallen. Duitsland brak wat anders een vrij eensgezinde oppositie van het Westen zou zijn geweest. Dit gaf Poetin het vertrouwen dat de gevolgen van een aanval niet ernstig zouden zijn, en dat oorlog de moeite waard was.

In januari, toen Russische troepen zich voorbereidden op een aanval op Oekraïne, vatte de burgemeester van Kiev, Vitali Klitschko, de Duitse acties als volgt samen: "Dit is het niet verlenen van hulp en het verraden van vrienden."

Toen Poetin daadwerkelijk de invasie begon, veranderde Duitsland zijn retoriek. Maar verder veranderde er weinig.

Indien Duitsland Rusland te openlijk steunt, loopt het het risico de steun van de helft van Europa te verliezen. Polen, de Baltische staten en vele andere landen zouden voorgoed met Duitsland kunnen breken. Zelfs veel Duitse burgers eisen dat hun regering zich tegen Rusland keert.

Dus sprak de Duitse regering harde taal. Zij maakte van de gelegenheid gebruik om haar eigen militaire uitgaven drastisch op te voeren. Na immense druk te hebben weerstaan, schortte zij uiteindelijk de opening op van de Nord Stream 2 pijpleiding, die bedoeld is om Duitsland en Rusland te versterken ten koste van de rest van Europa.

De Duitse beloften van grote hulp aan Oekraïne hebben weinig inhoud. De ambassadeur van Oekraïne in Duitsland, Andriy Melnyk, zei: "Wij, als Oekraïners, voelen nauwelijks iets. Geen hulp die recht zou doen aan de mate van wreedheid en wanhoop in mijn vaderland."

Duitsland heeft zich grote moeite getroost om zelfs de economische sancties tegen Rusland af te zwakken. Groot-Brittannië en Amerika hebben beloofd geen olie en gas meer van Rusland te kopen. Duitsland heeft herhaaldelijk verhinderd dat de Europese Unie een soortgelijke belofte zou doen. Europa is elke dag voor meer dan 600 miljoen dollar aan Russische energie blijven kopen, waarvan meer dan een derde naar Duitsland gaat. De oorlogsmachine van Poetin zou niet kunnen functioneren zonder deze gestage geldstroom.

Melnyk noemde dit "een mes in de rug van Oekraïne".

Duitsland blokkeerde ook effectieve sancties tegen de financiële sector van Rusland. De VS wilden Rusland volledig uitsluiten van het snelle interbancaire betalingssysteem. Onder leiding van Duitsland weigerde de EU dit. Zij stemde ermee in 70% van het Russische financiële systeem af te snijden van swift. Toen de straf vervolgens werd uitgevoerd, was het werkelijke cijfer 30 procent.

"U zit weer met een muur. Het is geen Berlijnse muur: Het is een muur in Midden-Europa tussen vrijheid en slavernij ..." ~ De Oekraïense president Volodymyr Zelensky

EuroIntelligence noemde dit "sancties in naam alleen" en schreef: "De EU juicht de Oekraïense kant toe vanaf een veilige afstand, kijkend vanuit warme huiskamers, verwarmd door Russisch gas" (3 maart).

NAVO-leden die wapens naar Oekraïne trachten te zenden, hebben ondervonden dat Duitsland met succes heeft geprobeerd die zendingen te vertragen en te blokkeren.

"Geachte heer Scholz, breek deze muur af," zei de Oekraïense president Volodymyr Zelensky op 17 maart in een hartstochtelijk pleidooi rechtstreeks aan de Duitse kanselier en regering. Zelensky zei dat veel Duitse bedrijven zaken blijven doen met Rusland, "wat impliceert dat u en uw bedrijven gewoon worden gebruikt om de oorlog te financieren. U zit weer met een muur. Het is geen Berlijnse muur: Het is een muur in Midden-Europa tussen vrijheid en slavernij"

Deze toespraak werd live op video vertoond in de Bundestagzaal, waar honderden Duitse leiders aanwezig waren en luisterden. Maar nadat hij klaar was, debatteerden zij niet eens over zijn toespraak. Ze gingen door met hun gewone werkzaamheden. Een lid schreef: "Dat was het meest onwaardige moment in de Bondsdag vandaag dat ik ooit heb meegemaakt!"

Duitsland bleef doen alsof het Oekraïne steunde. Het was van plan een vertegenwoordiger te sturen naar de hoofdstad Kiev, die in staat van beleg verkeert. Zelensky liet de Duitse president, Frank-Walter Steinmeier, weten dat hij niet welkom was. Daarmee zette hij de schijnwerper op Duitslands knusse relatie met Rusland, die de hele wereld te zien kreeg.

Toen de wereld de Duitse retoriek tegenover haar daden kritisch bekeek, veranderde de Duitse regering haar aanpak nog verder. Maar het was alleen voor de show.

In april werd de Duitse regering opnieuw betrapt op dubbel spel. Zij had verzocht om een lijst van wapens die haar wapenindustrie snel kon leveren. Zij gaf de lijst door aan de Oekraïners en zei dat zij gratis 1,1 miljard dollar uit de lijst mochten kiezen.

Maar de Duitse regering had de lijst bewerkt. De wapens die de Russische strijdkrachten echt zouden kunnen schaden, waren verwijderd en de wapens die Oekraïne niet nodig had, waren weggelaten. De Oekraïense regering zei dat er weinig op de lijst stond dat het kon gebruiken, en de Duitse regering zei in wezen, *Sorry, dit is alles wat onze wapenindustrie zegt dat ze beschikbaar hebben*. Maar ze werden betrapt op hun leugen.

"Olaf Scholz is op heterdaad betrapt bij het geven van een verkeerde voorstelling van zaken over wapenleveranties aan Oekraïne," schreef de *Spectator*. "Achter de schermen is hij druk bezig met het

frustreren van pogingen om het land te helpen, terwijl hij doet alsof hij verontwaardigd is over de agressie van Vladimir Poetin" (21 april).

Velen zien de waarheid van wat er gebeurt. *Die Welt* publiceerde een artikel met een veroordelende titel: "De Duitse regering is nu medeschuldig aan de slachtpartijen in Boetsja en Marioepol." "Oekraïne werd voorgelogen, en achter de schermen bleef de toenadering tot Rusland bestaan," schreef Klaus Geiger. "Dit was een andere reden waarom het bloedbad in Boetsja mogelijk was" (5 april).

Nadat dit alles naar buiten was gekomen, veranderde Duitsland verder van koers en beloofde uiteindelijk zware wapens naar Oekraïne te sturen. Maar opnieuw was het een schijnvertoning. Al snel werd bekend dat Duitsland van plan was gevechtsvoertuigen te sturen, *maar geen munitie*.

Een zakenimperium

De macht achter dit voortdurende verraad van Oekraïne en het Westen is niet alleen de Duitse regering, maar ook de Duitse industrie.

"Als u wilt begrijpen waarom Duitsland handelt zoals het doet, luister dan naar het beste advies dat ooit aan een journalist is gegeven: Volg het geld", schreef Wolfgang Münchau. "Het buitenlands beleid van Duitsland is een functie van zijn industrieel-corporatistische model" (EuroIntelligence, 1 mei). Hij schreef dat de relatie van Duitsland met Rusland wordt gedreven door "een diep netwerk van Duitse en Russische industriële contacten."

"De belangrijkste motor van die relatie is niet Gerhard Schröder [voormalig Duits kanselier en directeur van een Russisch staatsenergiebedrijf] of een andere politicus, maar de Duitse industrie," vervolgde Münchau. "Haar belangrijkste vertegenwoordiger is de German Eastern Business Association, een van de meest invloedrijke lobbygroepen van Europa. Zij speelt in Duitsland een rol die vergelijkbaar is met die van de National Rifle Association in de V.S. Zij koopt politici en hele politieke partijen om. Het is de enige lobbygroep die ik ken met de macht om het buitenlands beleid van een geavanceerd Westers land te bepalen."

Aangezien Duitsland door zijn industriële wordt gedomineerd, hebben deze vereniging en de leidinggevenden zelf waarschijnlijk *veel meer* macht in het Duitse buitenlands beleid dan de National Rifle Association in Amerika heeft.

Uit opiniepeilingen blijkt dat de Duitse bevolking over het algemeen voorstander is van meer sancties tegen Rusland en meer wapens voor Oekraïne. Maar de grote Duitse bedrijven hebben hard gewerkt om deze te dwarsbomen.

Martin Brudermüller, CEO van 's werelds grootste chemiebedrijf, basf, noemde het boycotten van Russische energie dwaas en zei dat het "de Duitse economie in haar ergste crisis sinds het einde van de Tweede Wereldoorlog zou dwingen". Werner Baumann, ceo van de wereldwijde farmaceutische en landbouw-gigant Bayer, zei dat "een bevroering van de gasteroer catastrofafe gevolgen zou hebben voor de industrie in Duitsland en voor de mensen in ons land." Luchtvaartconglomerat Airbus heeft ook gelobbyd tegen sancties. Christian Bruch, CEO van Siemens Energy, waarschuwde dat "de gevolgen dramatisch zullen zijn". Siemens heeft aangekondigd dat het zijn zaken met Rusland stopzet, maar anderen, waaronder Duitslands grootste bedrijf, softwaregigant SAP, blijven er zaken doen.

Veel van de beste Duitse economen zijn van mening dat sancties tegen Rusland veel minder destructief zouden zijn dan deze bedrijfsleiders beweren. *Maar deze leiders zijn vastbesloten om Duitsland dicht bij Rusland te houden*. Ondanks alle conflicten die de Duitsers met dat land hebben gehad, en ondanks hun angst voor Rusland, zijn hun rijkdom en macht momenteel afhankelijk van Rusland.

Deutsche Welle vroeg: "Zijn Duitse bedrijven in Rusland oorlogscollaborateurs?" (4 februari). *De New York Times* publiceerde: "Voor Duitse bedrijven zijn de banden met Rusland niet alleen financieel, maar ook persoonlijk" (6 maart). In "*Germans Steel Themselves to Sever Links With Russia*" stelde de *Financial Times*: "Zakelijke, academische en culturele banden lopen diep, waardoor de breuk voor velen diep persoonlijk wordt" (13 maart).

“Als u wilt begrijpen waarom Duitsland handelt zoals het doet, luister dan naar het beste advies dat ooit aan een journalist is gegeven: Volg het geld. Het buitenlands beleid van Duitsland is een functie van zijn industrieel-corporatistische model” ~ Wolfgang Münchau, EuroIntelligence.

Over de verontrustende geschiedenis van de macht van de Duitse industriële kunt u lezen in mijn artikel van maart, [Opgestaan uit de Duitse ondergrondse](#). Aanleiding voor dat artikel was de onthulling door de Poolse politicus Donald Tusk dat de vertrekkende Duitse kanselier, Angela Merkel, hem privé had verteld dat ze gedwongen was om de Nord Stream 2 pijpleiding en al zijn vertakkingen te steunen omdat ze "hulpeloos" was tegen de overweldigende druk van de Duitse industriële.

"Als je de Duitse geschiedenis en Bijbelprofetie kent, zijn er maar weinig uitspraken van een Duitse leider die meer onthullend - en beangstigend - zijn!" zegt dat artikel. Het legt uit hoe Duitse rijken eeuwenlang door Duitse bedrijven zijn gesterkt. Alleen al de Pan-Duitse Liga was de motor achter de opkomst van het Duitse Rijk voorafgaand aan de Eerste Wereldoorlog, en bedrijfsleiders hielpen Adolf Hitler in de jaren dertig aan de macht te komen. Voor het einde van de Tweede Wereldoorlog waren het bedrijfsleiders die samenwoeren om de Nazi's te helpen ondergronds te gaan en jaren later terug te keren.

"Dit is waarom de onthulling van mevrouw Merkel de wereld zou moeten opschudden," schreef ik. "De echte macht in Duitsland ligt bij dezelfde mensen die Duitsland twee keer eerder een wereldoorlog indreven!" Nogmaals, het zijn de industriële die Duitsland in deze nauwe relatie met Rusland blijven duwen, zelfs terwijl de oorlog tegen Oekraïne aan het woeden is.

Welk belang hebben zij erbij dit te doen?

Een duistere geschiedenis van samenwerking

Te weinig mensen stellen die vraag, en nog minder begrijpen het antwoord. EuroIntelligence heeft gespeculeerd dat Poetin de Duitse kanselier misschien chanteert met compromitterende propaganda. Maar dat zou niet verklaren waarom Duitse bedrijfsleiders jarenlang kostbare inspanningen hebben geleverd om deze alliantie met Rusland op te bouwen.

Veel Duitse elites hebben het gevoel dat hun natie nu al het mogelijke voordeel uit de Verenigde Staten heeft gehaald, en zij zijn nu toe aan een nieuwe fase in de Duitse strategie. Sommigen willen dat het moderne Duitsland zijn indrukwekkende industriële en economische macht gebruikt om zijn politieke en militaire macht te vergroten. Zij willen Europa vestigen als een nieuwe supermacht, een modern Heilig Romeinse Rijk!

Deze Duitsers weten dat de NAVO Europa een leven lang tegen Rusland heeft beschermd. Hastings Ismay, de eerste secretaris-generaal van de NAVO, vatte na de Tweede Wereldoorlog het doel van de alliantie zo samen: "Hou de Russen buiten, de Amerikanen binnen, en de Duitsers eronder."

Dat bondgenootschap heeft het Duitse leger in toom gehouden, maar het heeft er ook toe bijgedragen dat de Duitse economie een van de beste ter wereld is geworden en dat het land zich heeft kunnen herenigen en onbetwiste politieke macht over Europa heeft kunnen uitoefenen! En de Duitse elites voelen zich nog steeds "in de steek gelaten" in vergelijking met wat zij weten dat hun economie, politiek en leger zouden kunnen zijn.

Dit is de reden waarom Duitsland met Rusland samenwerkt. Deze twee naties proberen zichzelf en elkaar macht te geven ten koste van Europa en de door de VS geleide wereldorde. Beiden willen die orde afbreken en zichzelf opbouwen tot grote wereldrijken! Die rijken zullen onvermijdelijk met elkaar in botsing komen, maar op dit moment is het in het belang van zowel Duitsland als Rusland om alle anderen te verzwakken en zichzelf en elkaar te versterken. Met dit in gedachten, is het dubbelzinnige gedrag van Duitsland makkelijk te begrijpen.

En de geschiedenis maakt het nog makkelijker te begrijpen. Tussen oorlogen door werken Duitsland en Rusland vaak samen. Vlak voor de Tweede Wereldoorlog kwamen het Duitsland van Adolf Hitler en het Rusland van Jozef Stalin in feite overeen om elkaar toe te staan andere naties te laten opslokken en ze onder elkaar te verdelen.

Die beruchte overeenkomst, het Molotov-Ribbentrop Pact, zette de toon voor de meest verwoestende oorlog in de geschiedenis!

Stalin dacht dat hij Hitler kon vertrouwen. Maar toen Hitler zich realiseerde dat hij Engeland niet kon veroveren, besloot hij de deal te verbreken en Rusland aan te vallen. Dit verbrijzelde Stalins wereldbeeld. Stalin had het niet verwacht. Maar als hij had gelezen wat Hitler jaren daarvoor in *Mein Kampf* had geschreven, dan had hij geweten dat Hitler van plan was om ook Rusland te veroveren.

In 2008 schokte Rusland de wereld door de voormalige Sovjetnatie Georgië binnen te vallen en de controle over twee van zijn regio's over te nemen. Duitsland zei daar weinig over en deed niets. Daarom dacht ik dat deze twee naties al een moderne "Molotov-Ribbentrop"-overeenkomst hadden uitgewerkt. In 2014 annexeerde Rusland het Krim-schiereiland van Oekraïne en steunde het rebellen in Oost-Oekraïne, waardoor die regio in een voortdurende oorlog werd gestort. Duitsland zei opnieuw weinig en deed niets! Oekraïne was op weg om toe te treden tot de Europese Unie. Je zou denken dat de Duitsers heel boos op Rusland zouden zijn! Maar niet als ze eerder met Rusland een afspraak hadden gemaakt over wat het in Oekraïne mocht doen.

Kan het zijn dat Duitsland ermee instemde Rusland deze gebieden te laten overnemen in ruil voor Rusland dat Duitsland in de jaren '90 de Balkan liet overnemen?

Wat hebben deze twee nog meer afgesproken dat ze nog niet hebben uitgevoerd?

Als en wanneer de NAVO faalt en de V.S. uit Europa wordt verdreven, zullen de landen van Oost-Europa een nieuwe voorvechter nodig hebben. Zij kunnen Rusland niet alleen aan, vooral niet als het zijn krachtigere wapens gebruikt. Zij zouden liever naar de V.S. kijken, maar met een 'verdwenen' Amerika blijft Duitsland de enige echte optie.

Het wegvallen van Amerika zal Duitsland aan de top brengen van een Europa dat zich spoedt om te zorgen dat het de vuurkracht heeft om zichzelf te verdedigen. Deze militaire macht zal niet vechten voor de NAVO en de door Amerika geleide wereldorde, maar zal vechten voor een door Europa geleide wereldorde.

De Duitsers wantrouwen en vrezen zelfs Rusland en Vladimir Poetin. Maar ze zien ook hoe zijn moed hen kan helpen een nieuw Heilig Romeinse Rijk op te bouwen en het te domineren. Daarom werken zij met hem samen, zelfs onder erbarmelijke omstandigheden die hen er anders toe zouden brengen zich tegen Rusland te verzetten. Rusland kan de controle krijgen over een deel van Oost-Europa, zoals Oekraïne, Wit-Rusland en mogelijk meer. Maar de rest zal gedwongen zijn zich tot Duitsland te wenden!

De huidige crisis in Oekraïne zou er snel toe kunnen leiden dat Oost-Europa wordt verdeeld tussen deze twee machtsblokken. Wat we vandaag zien is nog maar het begin.

Een kokende pot

Het Bijbelse boek Jeremia staat vol profetie gericht op de eindtijd. Historisch gezien gaf Jeremia zijn waarschuwendende boodschap alleen rechtstreeks aan de natie van Juda. Toch zijn veel van de profetieën in zijn boek gericht tot Israël, dat toen al in gevangenschap was. Dat komt omdat deze profetieën vooral gericht waren aan de *moderne afstammelingen* van Israël, die, zo kunnen wij u bewijzen, het Amerika en Groot-Brittannië van vandaag zijn. (Vraag ons gratis boekje [Jeremia: Onheilsprofeet of profeet van hoop?](#) voor een volledige uitleg).

Vandaag zijn deze naties diep verdeeld. Hun volkeren zijn onderling verdeeld; hun leiders zijn versplinterd door bittere onenigheid en politieke oorlogsvoering. Denkt u niet dat de Russische en Duitse leiders deze verdeeldheid zullen uitbuiten? Zij zullen doen wat zij in de geschiedenis bijna altijd hebben gedaan wanneer zij de macht hadden over zwakke, verdeelde vijanden, en er hun voordeel mee doen.

Jeremia 1:13 vertelt dat God de profeet een visioen toont van "een kokende pot, en de open kant ervan is naar het noorden gericht". Deze symbolische taal beschrijft het moderne Duitsland. Onder de oppervlakte is dit land vol van sunderend ongenoegen over de huidige wereldorde. Duitsers zijn boos op de V.S. De imperialistische ambitie die Duitsland ertoe aanzette beide wereldoorlogen te beginnen, is springlevend. Het is "kokend"!

Verzen 14-15 gaan verder: "Toen zei de Heere tegen mij: Vanuit het noorden zal het onheil losbreken over al de inwoners van het land. Want zie, Ik ga alle geslachten van de koninkrijken uit het noorden roepen, spreekt de Heere. Zij zullen komen en eenieder zal zijn troon neerzetten bij de ingang van de poorten van Jeruzalem, tegen al zijn muren rondom, en tegen alle steden van Juda."

De samenwerking tussen Duitsland en Rusland is het decor voor een enorme "kokende pot" die zal overspoelen! Deze kokende ketel zal iedereen in Amerika en Engeland doen verschroeien. Dit zal volgens de profetieën het ergste lijden zijn dat de mens ooit heeft gekend. En het zal gebeuren door Gods hand vanwege Zijn extreme toorn over de zonden van deze volkeren.

Herhaaldelijk vroeg God aan Jeremia: "Wat zie je?" God vraagt vandaag aan de mensen *Wat zie je?* Ziet u werkelijk wat er in Europa gebeurt? Ziet u dat de weg wordt vrijgemaakt voor een wereldoorlog als nooit tevoren? Begrijpt u het?

God zet het voor ons uiteen, en we kunnen zien dat de gebeurtenissen overeenstemmen met zijn profetieën. En iedereen die dit ziet - en gehoor geeft aan de waarschuwing en God gehoorzaamt - kan beschermd worden en een gelukkig, stabiel en vervuld leven leiden.

Grote reden voor hoop

Aan de oppervlakte kan dit nieuws over Duitsland en Rusland deprimerend lijken. Maar als je het bekijkt door de lens van Bijbelprofetie, zie je duidelijk dat het nauw verbonden is met de wederkomst van Jezus Christus!

Christus zei in Mattheüs 24:21-22 dat als Hij niet zou terugkeren, "er geen vlees behouden zou worden"! Denkt u werkelijk dat de mens al deze problemen kan oplossen die zich vandaag de dag in deze wereld vermenigvuldigen, en waarvan vele betrekking hebben op naties die met kernwapens zijn bewapend?

Rusland en Amerika bezitten 90 procent van alle kernwapens ter wereld. Frankrijk en Groot-Brittannië hebben ook kernbommen, en andere Europese naties hebben Amerikaanse kernbommen op hun grondgebied geplaatst. Duitsland zou snel een grote nucleaire macht kunnen worden als het dat zou willen - praktisch van de ene dag op de andere.

De mensheid kan deze problemen op geen enkele manier oplossen. Zoals Jesaja 59:8 zegt: "De weg van de vrede kennen zij niet"

De mensen zullen doorgaan met hun vergeefse pogingen om vrede te smeden. Zij zullen moeten lijden tot Jezus Christus wederkomt. Het lijden zal veel intenser worden vlak voor Hij terugkomt. Maar Zijn wederkomst is verbonden met de Duitse en Russische opkomende macht. Hij belooft dat Hij zal terugkomen vóórdat de oorlog een einde maakt aan alle mensenlevens! (Mattheüs 24:22). De opkomende militaire machten in Rusland en Europa zijn een belangrijk deel van wat het noodzakelijk zal maken dat Christus zal wederkomen.

God wil dat wij Hem gehoorzamen. Hij zegt dat Hij ons zal helpen op elke manier die we nodig hebben, als we Hem maar gehoorzamen. "Waarom zou u sterven, huis van Israël?" vraagt God in Ezechiël 18:31. Hij wil niet dat iemand van ons hoeft te lijden! Hij wil ons graag sparen voor het komende catastrofale geweld en ons zegenen.

We moeten deze Bijbelse profetieën begrijpen. Ze bereiden de weg voor de wederkomst van Jezus Christus op aarde. Dat betekent dat er een einde komt aan al het slechte nieuws. Hij gaat voor altijd vrede, vreugde en geluk brengen in deze wereld.

Download of bestel nu uw gratis exemplaar van
Jeremia:
Onheilsprofeet
of profeet van hoop
door hier te klikken.